

Oridopus Shyvana

Ποζι αφανής ωοκλήρι να γίγας
εργασε χρονοπρωτοκλα δει Πυγμαλίο

Ικανοί και ακάθαρτοι μου
 φίλοι, και αείδω σαι χαιρην
 εδω σὺνδου. Τα εχαιρβια δια
 μας δεν χοκιαζονται εδωτικους
 και γιωρτις για κισαροδου.
 Ελα, Πανικε, εδωτω με σου
 αφολαθαι και αυτω στην Αρριου.
 Αν οχι, και αείδω γα καλα
 χαιρια θα εδωσει. Εκει ρα και
 η δυνατια σου και το εγραφα,
 ο Νικου και η Γουρτιαν.
 Ελα μεν, διαβιζοντες τα
 αδιεματα σου (οδου αρματα τα
 χηριτω) στις «διαδρομες», ερχε
 ται σιχρότερα σε νου μου ανου
 ων ανατηριση για αειωσιον
 (μεν διαφικη τωρα) ο μηλαν
 κουνιτεραι. «Η σαλη του χαιρι-
 ζεται σιμακρικαντε ααπιστινις
 σιμακρικαντων αφοδωωω για κ
 τρεφει». φαινται αειωω με
 σιμακικωμεν. Πανικε οι στιχοι
 σου αεπρωρεαφο των αιμεριων
 μου ααν ειμι σε ααρενδου, ειαι αωσ το «αειχερεατα μου»
 σου ααρενδου ααρενδου, ειαι αωσ το «αειχερεατα μου»

7 ΜΕΡΕΣ - 7 ΑΠΟΦΥΣΙΣ

«Εργάτες» του Ρεμπώ

ΕΝΑ χθεσινό φιλικό συναπάντημα και μια φτερωμένη «χαριτολογούσα» ερώτηση, κόντεψε ν' αποφασίσει και το σημερινό μου θέμα.

- Λοιπόν, κατέληξες, αποφάσισες τι θα ψηφίσεις, ποιον επιλέγεις για πρόεδρο;

- «Με χτίκισαν οι θαρκαρόλες» η απάντησή μου, φορτισμένη με αηδία. Ο στίχος του Σεφέρη, καταλυτικά επαρκής για την περίπτωση, με λυτρώνει, ευτυχώς!...

Λέω να πάμε κάπου αλλού, σε χώρο ίσως πιο φωτεινό και μέχρι την κάληπ έχει ο Θεός! Ανάμεσα στις εκλεκτές «όψιμες» γνωριμίες μου στο χώρο των γραμμάτων, ξεχωριστή θέση κατέχει ο λιγώζωος, μα και αξεπέραστος Γάλλος ποιητής, Αρτούρος Ρεμπώ. Άλλοι τον γράφουν με όμικρο «Ο», εγώ επιμένω στο ωμέγα «ω», γιατί όντως είναι μέγας!

ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Πολλά βλέπω και άπειρα γεύομαι στους στίχους του Αρτούρου. Από «Το μεθυσμένο καράβι» μέχρι (και τι να πρωτομημονεύσει κανείς) και τους «Εργάτες», που περιλαμβάνονται στις «Εκλάμψεις» του, και νάτο πάλιν το ανεξίτηλο βιογραφικό μου: «το ταξικό μου κέρατο δεν πρόκειται να λιώσει εύκολα κάτω από το χύμα». (Είναι αυτό μια επανάληψή μου).

Οι επιφυλάξεις του γαλλοσπουδαγμένου φίλου και πανεπιστημιακού Γιάννη Ιωάννου, για τη μετάφραση των «Εκλάμψεων» από τον Αλέξη Ασλάνογλου (εκδόσεις «Ηριδανός») πιθανόν να έχουν σχέση με λεπτομέρειες, ακόμη και μ' αυτό που λένε και πιστεύουν οι Ιταλοί: «Μεταφραστής προδότης»!

Εν πάση περιπτώσει, μπαίνουμε στο κείμενο με τους «Εργάτες» του Ρεμπώ: «Ω, αυτό το ζεστό φλεβαριάτικο πρωινό. Ο άκαιρος Νοτιάς ήρθε να ξεσηκώσει τις αναμνήσεις σε μας, τους παράλογους φτωχούς, τη νεανική μας δυστυχία.

Η Ένρικα είχε μια θαμβακερή φούστα με άσπρα και καφετιά καρό, που θα φορέθηκε τον περασμένο αιώνα, μια σκούφια με κορδέλες, κι ένα μεταξωτό φουλάρι. Ήταν πολύ πιο θλιβερό από ένα πένθος.

Κάμναμε ένα γύρο στα προάστια. Ο καιρός ήταν συννεφιασμένος, κι αυτός.

Ο άνεμος των λεηλατημένων κήπων και των αποξηραμένων λιθαδιών (...).

Η πόλη, με την κάπνα και τους θορύβους της από τους αργαλειούς, μας ακολουθούσε πολύ μακριά μες στους δρόμους. Ω, ο άλλος κόσμος, η κατοικία ευλογημένη από τον ουρανό και τους ίσκιους!

Ο Νοτιάς μου θύμιζε τα δύστυχα περιστατικά της παιδικής μου ηλικίας, τις καλοκαιρινές μου απελπισίες, τη φρικιαστική ποσότητα δύναμης και γνώσης που η τύχη απομάκρυνε πάντα από μένα. Όχι! δε θα περάσουμε το καλοκαίρι σ' αυτήν τη φιλόργυρη χώρα, όπου δε θα 'μαστε ποτέ άλλο από αρραβωνιασμένα ορφανά. Θέλω αυτό το σκληρυμένο μπράτσο να μη σέρνει πια μιαν αγαπητήν εικόνα».

Λαμπερός ο Αρτούρος Ρεμπώ, με τις άμετρες πληγές του. Τόσο που χάνομαι, σθνήω ο ταπεινός, σαν την κωλοφωτιά στ' ανάβλημα του ήλιου. Λαθωμένο ελπιδοφόρο, βάλε την υπογραφή σου στην κλίμακα των παθών του, στις ρωγμές των αγίων φαντασιώσεών του: - «Άλλαξε τους κλήρους μας, κάνε κόσκινο τις μάστιγες, αρχίζοντας απ' τον καιρό» σου τραγουδούν αυτά τα παιδιά.

«Υψωσε οπουδήποτε την υπόσταση των τυχών και των ευχών μας», σε παρακαλούν. («Σ' ένα λόγο» κι αυτό από τις «Εκλάμψεις» του).

Υ.Γ.: Στους απόκληρους αδελφούς ανά τον κόσμο ας ευχηθούμε το γλυκοχάραμα φωτεινής ελπίδας επιτέλους. Μέχρι τότε... «δώστου κουπί, στα εργοτάξια, στη νόρμα, στους κάμπους, στις θάλασσες και μη με λησμονέει...». Καλά Χριστούγεννα επί συνόλου...

By air mail
Par avion

P. Peonides - 127,
70th. Str. Brooklyn 11209
NY -USA.

11209/11209

Επιφυλάξεις φίλοι Τον Γενάρη 3
ο Θεόδωρος

Αφιλοί μου φίλοι σας χαι-
ρετώ και ψεύδι με το άλλο-
νέκταρ που με ενοχλήθηκε το
νέο χρόνο στο Αμερικό! Στραία
το έγραψα Μανίνο το "αυτά
ζουν με κερφί", με την αλαρε-
σίση των ευδότητων της Αλλης.
Βρε Κλημόν δε είχα μεζι-
σου μια άλλη φωτογραφία ή
μηνώι σου με ζανίν το αω-
δυτο των ημερών! Αλλά να
αυτό το κ Ιωαννίνου 10/07!
Κάτι αιώλογο με σκέψη και ε-
δω αλλά με σάντο 10
χρόνια! μια αλλαγή που ζομαρνί
μας έστιαζε τη Βασιλόωπα και
με τη Σύμη της έγκρα 1988!
Ηταν ότι κραιότερο με έτυχε
της αναμονή της αφρορρονίς
στο σάιτι της κάρτα της κόρης
μου. Και τι όμορφη, έστω μετάνη
ωσωλήια 10 χρόνια μικρότερη!
Το έκανα και μικρό σκόλιο στα
αδελφί μου με τίτλο "Το όμο-
ροο δάδα" όσο για τη κολιτικία
με το ζορισμό και τα άλλα ομοιάτα.
Ζια η ρήση: όταν δεν ακουαίται με την αδαίτικη αφοράται
μετρί σου.

7 ΜΕΡΕΣ - 7 ΑΠΟΨΕΙΣ

Ομολογία καλής διάθεσης!

ΤΗΡΟΥΜΕΝΩΝ των αναλογιών ας μου επιτραπεί μια ομολογία καλής, καλόγνωμης διάθεσης για όλο τον κόσμο, γιορτάρες μέρες που είναι.

Κάτι που δυστυχώς δεν κατάφεραν οι πολλαπλασιασμένοι σωτήρες μας με τη λουστραρισμένη υποκρισία τους, ακόμα και την ημέρα των Χριστουγέννων.

Φλεβάρης κουτσοφλεβαρίζει όπου νάναι, μα μέχρι την ώρα της κάλπης έχουν να δουν τα μάτια μας!

Ότι που έγραφα προχθές στο φίλο Πανίκο Παιονίδη: «Οι δικές μας ευχές δεν χρειάζονται γιορτές και επετείους για να τραφούν, να ευδοκιμήσουν». Και τι σημαίνει αυτό «οι δικές μας ευχές» και ποι οι ήμαστε μεις που, τάχα μου, ξεχωρίζουμε από το σύνολο, που την πάσα ώρα μας ευνοούν τα καλά, τα ωραία αισθήματα και ειλικρινείς ευχές!

ΤΟΥ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Στις φιλικές, φιλικότερες διαχύσεις μας συνήθως ξεπερνούμε το μέτρο. Ό,τι και να συμβαίνει, αυτό αρνούμαι να το καταχωρήσω σώνει και καλά στον ανοικονόμητο ρωμέικο συναισθηματισμό μας.

Έστω και επουσιωδώς να γνωρίζει κανείς την κουλούρα άλλων λαών, έχει πιστεύω έναν καλό σύμβουλο. Πάντοτε υπάρχει λόγος και χρόνος για μια λογικευμένη αναθεώρηση. Και μάλλον είναι αυτό που μας σώζει, που μας κάνει πιο ανθρώπινους.

Αυτά σαν προοίμιο περνάμε τώρα στα κορφολογήματα, εναρμονισμένα στο πνεύμα των ημερών, με την ελπίδα να στεριώσουμε την καλή μας διάθεση: «Δείξε μου τι κάρτες στέλνεις να σου πω ποιος είσαι», μας προκαλεί ο Γ. Κιούσης σε ένα όμορφο ρεπορτάζ του στην πολιτιστική αθηναϊκή «Ελευθεροτυπία» και: «Λένε πως το έθιμο της ανταλλαγής χριστουγεννιάτικων καρτών, γεννήθηκε από ένα βιβλιοπώλη από το Σαρτ, τον Λεόν Μπενάρντο, ο οποίος θέλησε να ικανοποιήσει την ανάγκη για επικοινωνία 40 χιλιάδων στρατιωτών της Βρετανής. Στην Ελλάδα ήρθε στα 1876 χάρη στον Γ. Χιόνη και το Μέγα βιβλιοπωλείο του. Στο περιοδικό «Επιλογές» (συνεχίζει ο Κιούσης), ανακαλύψαμε μια έρευνα του Πανεπιστημίου Λάμφμπορο, στο Λέστερσαίρ με θέμα «δείξε μου ποια κάρτα διαλέγεις να σου πω ποιος είσαι»!

Αναφέρονται οκτώ εικόνες καρτών με τις αρετές και τα κουσούρια αυτών που τις επιλέγουν. Δίκην Ωρσκοπίου και Καζαμία δηλαδή! Όπως: πες μου τι φοράς, τι τρως, πώς κάθεται, ποια γυναίκα προτιμάς, τι καπνό φουμάρες, «πες μου το φίλο σου να σου πω ποιος είσαι». (Αραβική ρήση που την διεκδικούν κι άλλοι λαοί).

Από τις οκτώ περιπτώσεις επιλέγω τις «Απλές ευχετήριες κάρτες»: «Είναι τα σιγανά ποταμάκια και δεν αφήνουν να φανεί ο χαρακτήρας τους. Προσέχουν πολύ τι λένε και δεν τους αρέσει να πληγώνουν τους άλλους»!

Καλέ τι σιγανά ποταμάκια και ιστορίες μας λένε αυτοί του Λάμφμπορο. Έχουν σταλεί και στέλνονται κάρτες που αν τύχαινε να τις δει ο Αριστοφάνης θα σπαρταρούσε στα γέλια. Ένας σερσέμης παλιόφιλος Στροβολιώτης, ποδηλατάς το επάγγελμα, έστειλε κάποτε σε φίλο του στην Αμερική χριστουγεννιάτικη κάρτα φωτογραφία που τράβηξε ο ίδιος: Δύο γάτους ζευγαρωμένους, καθάλα σε πλινθόκτιστο περιτοιχισμό!

Πρωτοχρονιά σήμερα, καλοχρονιά ελπίζουμε, και να που θυμήθηκα άλλο ένα ωραίο των ημερών: Μια δασκάλα στα παιδικά μου χρόνια, προφανώς συγχυσμένη, επέμενε ότι τα φώτα είναι στις 7 και όχι στις 6 του Γενάρη!...

Υ.Γ.: Παρακαλώ σας φίλοι, γνωστοί και λιγότερο γνωστοί, όταν μου αποστείλετε οτιδήποτε με το ταχυδρομείο, να γράφετε το Λακατάμια όπως το γράφουμε από τα γεννοφάσκια μας και όχι με έψιλο γιώτα «ει»! Πατρίδα και γλώσσα είναι υπόθεση του λαού και όχι αργόσχολων λατινίζοντων γλωσσολόγων.

Αι μην ξεχνούμε την Ελλάδα
Ζια η ρήση: όταν δεν ακουαίται με την αδαίτικη αφοράται μετρί σου.

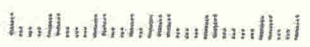
By air mail
Par avion

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟ
ΤΟΝ ΤΑΧΥΔΕ
ΚΟΔΙΚΑ

REMEMBER TO USE
THE POSTCODE

P. Peonides 127, 70th str.
11209 BROOKLYN - NY
USA

Theodoros Stylianou

Patmou 4 A'

2302 LAKATAMIA

MICOSIA

CYPRUS

Europe.